

Publicerad 2008-09-21 19:18 av Winterblood

Då jag inte existerar

När alla ljud har tystnat, när alla ljusen har släckts.

När jag plötsligt finner mig själv helt ensam.

Det är det som om något inom mig har knäckts.

Jag är trasig. Inte på utsidan. Utan inuti.

Men du skulle aldrig bry dig eller hur?

Det var ju du som slog sönder mig eller hur?

Du brydde dig aldrig om sen att pussla bitarna.

Jag kryper in i mörkret för att gömma mig.

Drar täcket över huvudet för att en stund låtsas att jag aldrig existerat.

Gömmer mig i en varm omfamning av mörker.

Men aktar mig för att somna. Då kan alla demoner nå mitt sårbara inre.

Då anfaller alla plågoandar mig och sliter mig i bitar. River upp mig inifrån.

Men ljust den där stunden, då jag kan gömma mig under täcket och låtsas att jag inte finns.

Enda stunden då jag får ro

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Winterblood med Poeter.se id #25002 innehar upphovsrätten